

ປະກາສສກາວິຊາຊື່ພບໍ່ມີ

ທີ ၄၈/၂၅၁၃

ເຮື່ອງ ການຕີຄວາມມາຕຽບຮູ້ການຮ່າງຈາກທາງການເງິນ ຂັບທີ ၁

ເຮື່ອງ ການປັບປຸງແປງໃນໜີ້ສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການຮ່ອງຄອນ ການບູຮະນະ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ມີລັກຊະນະຄລ້າຍຄລື້ນກັນ

ອາຫັນຈາກມາດຕະຖານາ (၃) ແລະ ມາດຕະຖານາ (၇) ແລ້ວ ແກ້ໄຂພະຍານພບໍ່ມີ ພ.ສ. ၂၅၁၇ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ສກາວິຊາຊື່ພບໍ່ມີອຳນວຍທີ່ໃນການກຳນົດແລະ ປັບປຸງມາຕຽບຮູ້ການຮ່າງຈາກທາງການເງິນເພື່ອໃໝ່ເປັນມາຕຽບຮູ້ການໃນການຈັດທຳບັນດາຕາມກົງໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນດາແລະ ກົງໝາຍອື່ນ ທັງນີ້ ມາຕຽບຮູ້ການຮ່າງຈາກທີ່ກຳນົດໃຫ້ບັນດາຕາມກົງໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນດາແລະ ກົງໝາຍອື່ນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອບຈາກຄະກອບການກຳນົດແລກາກປະກອບວິຊາຊື່ພບໍ່ມີ ແລະ ປະກາສໃນຮາດກິຈຈານແບກຫາແລ້ວ ຈຶ່ງຈະໃຫ້ບັນດາໄດ້

ສກາວິຊາຊື່ພບໍ່ມີ ໂດຍຄວາມເຫັນຂອບຂອງຄະກອບການກຳນົດແລກາກປະກອບວິຊາຊື່ພບໍ່ມີ ໃນການປະໜຸມຄົງທີ່ ၅၇ (၃/၂၅၁၃) ເມື່ອວັນທີ ၁ ສິງຫາມ ພ.ສ. ၂၅၁၃ ຈຶ່ງອອກປະກາສໄວ້ ດັ່ງຕ່ອນໄປນີ້

ຂໍ້ອ ၁ ປະກາສນີ້ໃຫ້ບັນດາຕັ້ງແຕ່ວັນປະກາສໃນຮາດກິຈຈານແບກຫາເປັນຕົ້ນໄປ

ຂໍ້ອ ၂ ໃຫ້ຍົກເລີກປະກາສສກາວິຊາຊື່ພບໍ່ມີ ທີ່ ၄၈/၂၅၁၃ ເຮື່ອງ ການຕີຄວາມມາຕຽບຮູ້ການຮ່າງຈາກທາງການເງິນ ຂັບທີ ၁ (ປັບປຸງ ၂၅၁၈) ເຮື່ອງ ການປັບປຸງແປງໃນໜີ້ສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການຮ່ອງຄອນ ການບູຮະນະ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ມີລັກຊະນະຄລ້າຍຄລື້ນກັນ

ຂໍ້ອ ၃ ໃຫ້ໃຊ້ການຕີຄວາມມາຕຽບຮູ້ການຮ່າງຈາກທາງການເງິນ ຂັບທີ ၁ ເຮື່ອງ ການປັບປຸງແປງໃນໜີ້ສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການຮ່ອງຄອນ ການບູຮະນະ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ມີລັກຊະນະຄລ້າຍຄລື້ນກັນ ຕາມທີ່ກຳນົດທ້າຍປະກາສນີ້

ປະກາສ ຣ ວັນທີ ၁၃ ສິງຫາມ ພ.ສ. ၂၅၁၃

ຈັກກົດສົງ ພາກພັນອຸດ

ນາຍກສກາວິຊາຊື່ພບໍ່ມີ

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

คำนำ

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2561 (IFRIC Interpretation 1: Changes in Existing Decommissioning, Restoration and Similar Liabilities (Bound volume 2019 Consolidated without early application))

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2561 โดยปรับปรุงส่วน “อ้างอิง” และย่อหน้าที่ 2 และเพิ่มย่อหน้าที่ 9x และปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

อ้างอิง

ความเป็นมา	1
ขอบเขต	2
ประเด็น	3
มติ	4
วันถือปฏิบัติ	9
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	10

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 1 ถึง 10

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

อ้างอิง

- มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทำงานบัญชีและข้อผิดพลาด
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การตัดค่าของสินทรัพย์
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น

ความเป็นมา

- 1 หลายกิจกรรมมีภาระผูกพันในการรื้อ การขนย้าย และการบูรณะรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ จะอ้างถึงภาระผูกพันดังกล่าวว่าเป็น “หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน” มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ กำหนดให้ราคานุทุนของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ รวมการประมาณการเบื้องต้นสำหรับต้นทุนการรื้อและการขนย้าย และการบูรณะ สถานที่ตั้งของสินทรัพย์ซึ่งเป็นภาระผูกพันดังกล่าวของกิจการเกิดขึ้นเมื่อมีการได้มาซึ่งสินทรัพย์ หรือเป็นผลจากการใช้สินทรัพย์นั้นในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่มิใช้วัตถุประสงค์ในการผลิตลินค้านในช่วงเวลาหนึ่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ได้กำหนดวิธีการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ให้แนวทางเกี่ยวกับวิธีการบันทึกบัญชีสำหรับผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ขอบเขต

- 2 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ถือปฏิบัติกับการเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ หรือหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันซึ่งเป็นไปตามการรับรู้ทั้งสองข้อดังนี้
- 2.1 รับรู้เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หรือเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนของสินทรัพย์สิทธิการใช้ ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า และ
- 2.2 รับรู้เป็นหนี้สินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
- ตัวอย่างเช่น หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ หรือหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันอาจเกิดขึ้นจากการรื้อถอนของงาน การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่เสียหายจากอุตสาหกรรมชุดเดียว แหล่งทรัพยากรแร่ หรือการขันย้ายอุปกรณ์

ประเด็น

- 3 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ก่อให้เกิดวิกฤติการบันทึกบัญชีที่เกี่ยวกับผลกระทบของเหตุการณ์ต่อไปนี้ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
- 3.1 การเปลี่ยนแปลงในประมาณการทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (เช่น กระแสเงินสด) ซึ่งนำมาจ่ายชำระภาระผูกพัน
- 3.2 การเปลี่ยนแปลงในอัตราคิดลดซึ่งอ้างอิงอัตราตลาดในปัจจุบัน ตามที่ก่อให้ไว้ในย่อหน้าที่ 47 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (รวมถึงการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของเงินตามเวลาและความเสี่ยงเฉพาะของหนี้สินนั้น) และ
- 3.3 การเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่สะท้อนถึงระยะเวลาที่ผ่านไป (หมายถึงส่วนคิดลดที่ทยอยลดลง)

มติ

- 4 การเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ที่เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในประมาณการระยะเวลา หรือจำนวนของทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจซึ่งนำมาจ่ายชำระภาระผูกพัน หรือการเปลี่ยนแปลงอัตราคิดลด ต้องบันทึกบัญชีตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 5 ถึง 7
- 5 ในกรณีที่วัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องโดยใช้วิธีราคานุ

- 5.1 การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินต้องนำไปบวกเพิ่มหรือหักออกจากต้นทุนของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องในวดปัจจุบัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับย่อหน้าที่ 5.2 ด้วย
- 5.2 จำนวนที่หักออกจากต้นทุนของสินทรัพย์ต้องไม่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้น ถ้าการลดลงของหนี้สินเกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ ส่วนที่เกินดังกล่าวต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนทันที
- 5.3 หากการปรับปรุงทำให้ต้นทุนของสินทรัพย์เพิ่มขึ้น กิจการต้องพิจารณาว่าเป็นข้อบ่งชี้ว่ามูลค่าตามบัญชีใหม่ของสินทรัพย์อาจได้รับคืนไม่เต็มจำนวนหรือไม่ หากมีข้อบ่งชี้ดังกล่าวกิจการต้องทดสอบการด้อยค่าของสินทรัพย์ โดยประมาณการมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน และบันทึกบัญชีขาดทุนจากการด้อยค่า ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
- 6 ในกรณีที่วัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องโดยใช้วิธีการตีราคาใหม่
- 6.1 การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงส่วนเกินทุนหรือส่วนต่างจากการตีราคาสินทรัพย์ที่รับรู้ไว้ก่อนหน้านี้
- 6.1.1 การลดลงของหนี้สินต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และเพิ่มส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ในส่วนของเจ้าของ (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับย่อหน้าที่ 6.2 ด้วย) เว้นแต่สินทรัพย์นั้นเคยมีการตีราคากล่องและได้รับรู้มูลค่าที่ลดลงในการกำไรหรือขาดทุนในวดก่อน การลดลงของหนี้สินต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนไม่เกินจำนวนที่ตีราคากล่องของสินทรัพย์ซึ่งได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในวดก่อน
- 6.1.2 การเพิ่มขึ้นของหนี้สินต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่สินทรัพย์นั้นเคยมีการตีราคาเพิ่มขึ้นและมีส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์คงเหลืออยู่ในกรณีการเพิ่มขึ้นของหนี้สินต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และลดส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ในจำนวนที่ไม่เกินยอดคงเหลือด้านเครดิตที่มีอยู่ในบัญชีส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ของสินทรัพย์รายการเดียวกัน
- 6.2 ในกรณีที่การลดลงของหนี้สินมีจำนวนเกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ตามวิธีราคาทุนให้รับรู้ส่วนที่เกินดังกล่าวในกำไรหรือขาดทุนทันที
- 6.3 การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินเป็นข้อบ่งชี้ว่า สินทรัพย์อาจจะมีการตีราคาใหม่เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามูลค่าตามบัญชี ไม่แตกต่างจากมูลค่าอยู่ติดกันอย่างมีสาระสำคัญ ณ วันลื้นรอบระยะเวลารายงาน ทั้งนี้สำหรับการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ได้ฯ นำมาพิจารณากำหนดจำนวนที่จะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน หรือในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่ได้กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 6.1 ในกรณีที่มีความจำเป็นที่ต้องตีราคาสินทรัพย์ใหม่ กิจการต้องตีราคาสินทรัพย์ทุกรายการที่จดอยู่ในประเภทเดียวกันกับสินทรัพย์ที่ตีราคาใหม่ด้วย

- 6.4 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนอของ การเงิน กำหนดให้เปิดเผยแต่ละองค์ประกอบของกำไรหรือขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในหนี้สินดังกล่าวต้องแสดงรายการแยกต่างหากและเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการดังกล่าว
- 7 ในกรณีที่ลินทรัพย์นั้นได้คิดค่าเสื่อมราคางานครบทุกการใช้ประโยชน์แล้ว การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นหลังจากลิ้นสุดอายุการใช้ประโยชน์ของลินทรัพย์ต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในงวดที่เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น โดยถือปฏิบัติกับลินทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุนและวิธีการตีราคาใหม่
- 8 การเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่ล้างท้อนถึงระยะเวลาที่ผ่านไปซึ่งเกิดจากส่วนคิดลดที่ทยอยลดลงที่เกิดขึ้นในแต่ละงวดต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายทางการเงินในกำไรหรือขาดทุนในงวดที่เกิดขึ้น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 23 เรื่อง ต้นทุนการคุ้ยม ไม่อนุญาตให้นักการบัญชีรายการดังกล่าวรวมเป็นต้นทุนของลินทรัพย์

วันถือปฏิบัติ

- 9 กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย (ย่อหน้าไม่เกี่ยวข้อง)
- 9ก มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า ทำให้เกิดการปรับปรุงย่อหน้าที่ 2 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 10 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด